

ΡΟΜΗΣ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΠΟΥ ΤΗΝ ΓΡΑΦΕΙ Ο ΣΟΥΡΗΣ

Δέκατον και τέτατον αοιθμυρμεν χρόνον, κι' Ξδρα τὸ Πτολίεθρον ευκλεῶν ἀγώνων.

'Ετος χίλια κι' ὀκτακόσα κι' ἑννεήκοντα κι' ὀκτώ, τὸν 'Ετέμ-Πασσά γιὰ δῶρο σὰς χαρίζω διαλεκτό.

'Εβδόμη και δεκάτη τοῦ Γενάρου, καθεὶς γιὰ τὴν Συνέντευξιν παρλάσει.

Πόντος ἑξακόσα δέκα, λέγε, γὰδῶσα, και πέλεκυ.

Μέσα δὲ τέτοιαν ἐποχὴ κατηγορίας σὰν βροχὴ.

Κατηγοροῦν, μωρὲ παιδιὰ, μὲ τόσο νταβατοῦρι τὸν Πά-Ντε-Κλάμ κι' Ἑστερχαζὺ, κατηγοροῦν τὸν Κριεζή, καθὼς και τὸν Σαχτούρη.

Κατηγορῶ, κατηγορεῖς, και πέφτει πέλεκυς βαρῆς.

'Ὁ κόσμος ἀνταρᾶζεται, κι' ὁ Φασουλῆς τὸ κτήνος, ποῦ κάθε τί τὸ περγελά, θέλει νὰ κἀν τὸν Ζολᾶ, και νύκτα 'μέρα μόνος του κατηγορεῖ κι' ἐκεῖνος.

Κατηγορίας, βρὲ παιδιὰ, και μέσα σὲ σαλόνια, κατηγορίας, ποῦ ντουνιαῶς ξεραίνεται 'στὰ γέλοια, ποῦ θὰ φορτώσουν μερικῶν τῶν σέρκουκ με γαλόνια κι' ἀπέντηδες θὰ φάν τρανοὶ δάδονατα κοπέλια.

Κατηγορῶ, κατηγορεῖς, και πέφτει πέλεκυς βαρῆς.

Κατηγορίας, βρὲ παιδιὰ, γιὰ κάθε μία τζόγια, δὲν εἶναι κουρουφέζαλα, δὲν εἶναι μόνο λόγια. Κινοῦνται και Συμβουλία, κινοῦνται κι' Ὑπουργετα, και νόμος δρᾶ Δρακόντειος 'στὸ κράτος τὸ σακάτικο, ἀπόταξ, ἀπόλυσις, καταλύσις κι' ἀργία μ' ἓνα γαλόιν πῶ πολλὸ και πῶ χοντρὸ μηνιατίκο.

Κατηγορίας δυναταῖς κι' ἐδῶ και 'στὸ Παρίσι, ποῦ κόσμος θ' ἀπορήσει, κατηγορίας γιὰ φτωχοῦς καθὼς και γιὰ πλουσίους, κι' ἀκούς πολλοῦς νὰ λένε : «αὐτὰ συμβαίνουν κάποτε και μὲς 'στοῦς Παρισίους και 'στὸ Παρίσι φταῖνε».

'Ανοίγουν στόματα παντοῦ πολλὸ φιλοκατήγορα, κατηγορίας σὰν βροχὴ, πάλι δουλειὰς μὲ φούνταις, ὡς ποῦ 'στὸ χρονοντοῦλαπο νὰ ἔξαστοῦνε γρήγορα κι' ἄλ' οἱ κατηγοροῦμενοι νὰ 'βγοῦν κατηγοροῦντες.

Κατηγοροῦνται και Στρατοὶ κι' ἀσταχομάχοι Στόλοι, κατηγοροῦν και καθεμιὰ πολιτικὴ παρῆα, κατηγορῶ, κατηγορεῖς, κατηγοροῦμεν ἄλοι, κατηγοροῦν τὴ γάτα μας και τήνε λένε γραιά.

Φασουλῆς και Περικλέτος, ὁ καθένας νέτος σκέτος.

Π.—Εἶδες λοιπὸν ὁ Βουτουρας πῶς 'πῆγε, μπεχλιθάνη, μὲσὺ Στρατοῦ τὸν Ἀρχηγὸ συνέντευξι νὰ κἀν; κι' εἶδες πῶς ὁ Διαδόχος μὲς 'στ' ἄλλα τὰ ποικίλα τούπε πῶς τὸ Ρωμαικὸ τὸ 'ρῆμαξε σαπίλα ;

Φ.—
Κὰ χὰ γιῶ
και δὲν 'μιλῶ.
Π.—
Γιατὶ γιῶξ
και δὲν 'μιλᾶς ;

Φ.—'Ακούς νὰ λένε, Περικλῆ, σαπίλα πῶς μὰς τρώγει ; δὲν πῆνε τίτοιοι λόγοι.

Σαπίλα !... και ποῦ 'βρίσκεται ; τὴν βλῆσις πούθενά ; διαβάσει τὴν συνέντευξι παρακαλῶ ξανά.

Διάβασ' τὴν, ξαναδιάβασ' τὴν, και 'στὴ σαπίλα στίκα... σαπίλα μὲ, σαπίλα δὲ, σαπίλα πέντε δέκα,

σαπίλα λὲν κι' ἀπὸ 'ψηλά,

σαπίλα, λὲν και χαμηλά, κι' ἐγὼ γιῶ

χὰ χὰ χὶ χὶ
μὲ τὸ μυαλό,
μὲ τὴν ψυχὴ.

